Lietas Nr. 11095074316

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2016. gada 25. oktobrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese L. Leja,
piedaloties prokurorei G. Ķapsnai,
aizstāvei zvērinātai advokātei I. Narbutai,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts Krimināllikuma 175. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa,

konstatēja:

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) šādos apstākļos:

2016. gada 3. maijā ap plkst. 16.30 /pers. A/ atrodoties SIA "Euroaptieka farmācija" aptiekas "Eiroaptieka - 32" tirdzniecības zālē, kas atrodas Rīgā, K. Ulmaņa gatvē 88a, mantkārīgu motīvu vadīts, nolēma izdarīt svešas kustamas mantas zādzību.

Īstenojot savu nodomu, /pers. A/, uzskatot, ka viņa darbības neviens nenovēro, no veikala stenda paņēma preci:

- 2 gab. "Lierac" Premium eliksīru sejai 30 ml, katrs 134,89 EUR vērtībā, kopējā vērtība 269,78 EUR;
- 1 gab. "Lierac" Premium Yeux 10 ml, 63,99 EUR vērtībā;
- 1 gab. "Lierac" Premium sērumu 30 ml, 127,95 EUR vērtībā;
- 1 gab. "Lierac" Premium Silky 50 ml, 32,00 EUR vērtībā, pavisam kopā preces 593,72 EUR vērtībā, salika preces iepirkuma maisiņā, un nesamaksājot par tām kasē, no aptiekas telpām izgāja.

Ar savām prettiesiskajām darbībām apsūdzētais slepeni nolaupīja cietušajai SIA "Euroaptieka farmācija" piederošo kustamo mantu 593,72 EUR vērtībā.

Ar šādām prettiesiskajām darbībām apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 175. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā Krimināllikuma 175. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, izdarīto nožēloja. Apsūdzētais atzina arī cietušā SIA "Euroaptieka Farmacija" pieteikto kaitējuma kompensāciju 593,72 EUR apmērā. Lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurore, cietušās pārstāvis un aizstāve uzturēja apsūdzētā lūgumu neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu, nolēma neveikt lietā pierādījuma pārbaudi, jo apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 175. panta pirmās daļas un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, kā arī tiesai, pēc krimināllietas materiālu pārbaudes, nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ darbības ir kvalificētas pareizi, un viņa vaina ir pierādīta pilnībā, līdz ar to apsūdzētais ir atzīstams par vainīgu un sodāms par Krimināllikuma 175. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Apsūdzētā darbības par noziedzīgo nodarījumu ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 175. panta pirmās daļas, jo viņš izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu apsūdzētā /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 175. panta pirmās daļas klasificējams kā mazāk smags noziegums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta nepārprotami izriet, ka apsūdzētais ar nodomu (tīši) un apzinātām darbībām ir vērsies pret īpašumu, apdraudot cietušo mantiskās intereses, vēloties prettiesiski iegūt savā īpašumā svešu mantu, tādā veidā nodarot cietušajam reālu materiālo zaudējumu.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis /datums/, Rīgā, Latvijas Republikas nepilsonis, ar 8 klašu izglītību, neprecējies, apgādājamo nav, deklarēta dzīves vieta /adrese/, nestrādā, uz lietas izskatīšanas brīdi iepriekš 4 reizes tiesāts, 1 sodāmība uz nozieguma izdarīšanas brīdi dzēsta:

1. 2012. gada 28. novembrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas prokuratūrā ar prokurora priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 60 stundām. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014. gada 22. augusta lēmumu piespiedu darbs aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz septiņām dienām. Sods izciests 2015. gada 9. februārī, sodāmība dzēsta.
2. 2015. gada 27. aprīlī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 48.^{1} pirmās daļas 1. punktu, 48. panta pirmās daļas 12. punkta, 47. panta otrās daļas nosacījumus, ar piespiedu darbu uz 150 stundām. Ar spriedumu noteiktais neizciestas sods pievienots Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016. gada 29. marta spriedumam.
3. 2015. gada 16. septembrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz

200 stundām. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2015. gada 6. oktobrī. Sods nav izciests, sodāmība nav dzēsta.

4. 2016. gada 29. martā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50. panta otrās daļas, 48. panta pirmās daļas, 50. panta pirmās daļas, 51. panta pirmās daļas, 51.panta 1.^{1} daļas 2. punkta nosacījumus, ar brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi un 15 dienām. Pilnībā pievienots neizciestais piespiedu darbs 162 stundas, kas noteiktas ar 2015. gada 27. aprīļa Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedumu, ar Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras priekšrakstu par sodu un 2015. gada 16. septembra Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas lēmumu. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2016. gada 19. aprīlī. Brīvības atņemšanas sods izciests 2016. gada 15. aprīlī. Piespiedu darbs 161 piespiedu darba stunda un 30 minūtes nav izciests, sodāmība nav dzēsta.

Tiesas sēdē apsūdzētais, neapstrīdot savas faktiskās darbības un juridisko kvalifikāciju viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, paskaidroja, ka izdarīto nožēlo un saprot, ka ar savām darbībām ir nodarījis kaitējumu citām personām. Ir pārdomājis notikušo, izdarījis secinājumus. Noziedzīgo nodarījumu izdarījis, jo pazaudēja darbu, sākās problēmas ģimenē, kā rezultātā nonāca sliktā kompānijā, kā rezultātā izdarīja noziegumus. Šobrīd vairs nekontaktējas ar šīm personām. Norādīja, ka turpmāk vēlas dzīvot likumpaklausīgu dzīvi.

Krimināllikuma 175. panta pirmās daļas sankcija paredz sodu brīvības atņemšanas veidā uz laiku līdz diviem gadiem vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu, izvērtējot lietas materiālos esošos apsūdzētā personības raksturojošos datus, noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā sociālās īpatnības kopumā, atzīst, ka apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms sods – brīvības atņemšanas veidā, kā to lūdza arī prokurore tiesas debatēs. Tiesa ir guvusi pārliecību, ka attiecībā uz /pers. A/ šis ir efektīvs un adekvāts soda veids.

Kā redzams apsūdzētajam iepriekš par vairākiem izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem bija piemērots sods piespiedu darba veidā, tomēr apsūdzētais tos nav pildījis. Līdz ar to, šāda soda veida piemērošana apsūdzētajam ir nelietderīga un nesasniegs Krimināllikuma 35. pantā nostiprināto soda mērķi, proti, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa ņem vērā, ka īslaicīgas brīvības atņemšanas sods un brīvības atņemšanas sods ir smagākie no sodiem, ko paredz Krimināllikums par konkrēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu. Tomēr, nosakot sodu, tiesai jāņem vērā ne tikai tas, lai tas būtu samērīgs un atbilstu apsūdzētā interesēm, bet, ievērojot, ka sods ir valsts reakcija pret izdarīto, arī sabiedrības interesēm, uz ko norādīts Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā. Soda un kriminālti esisko piespiedu līdzekļu bardzība pamatojama arī ar sabiedrisko interešu aizsardzību, taisnīguma atjaunošanu un vainīgās personas resocializāciju.

Izvērtējot izvēlētā soda veida lietderības aspektu, tiesa uzskata, ka neviens no pantu sankcijās paredzētajiem alternatīvajiem sodiem nesasniegs Krimināllikuma 35. pantā definētos speciālās un ģenerālās prevencijas uzdevumus. Minētais dod tiesai pamatotu secinājumu tam, ka sabiedrības drošības nolūkos, tieši konkrētā persona ir jāizolē no sabiedrības un ierastā dzīvesveida, lai pēc iespējas samazinātu iespējamos riskus fizisko un juridisko personu īpašuma apdraudējumiem, tādēļ apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms brīvības atņemšanas sods.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Krimināllikuma 47. panta pirmās daļas 1. punktā likums paredz atbildību mīkstinošu apstākli, ja noziedzīgā nodarījuma izdarītājs pieteicies par vainīgu, vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Pēc likuma jēgas šo apstākli par atbildību mīkstinošu var atzīt, ja pastāv visu triju likumā norādīto darbību kopums, bet šajā kriminālprocesā nav konstatēta noziedzīga nodarījuma izdarītāja pieteikšanās par vainīgu. Tomēr apstākli, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā un izdarīto patiesi nožēloja, tiesa uzskata par iespējamu atzīt kā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otrajā daļā paredzēto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu tiesa par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgs nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Nosakot apsūdzētajam sodu, tiesa ņem vērā arī apstākli, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21. pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku kriminālti esisko attiecību taisnīgu noregulējumu. Taču tiesa uzskata, ka tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47. panta izpratnē.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam ir atzīts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, līdz lietas izskatīšanai tiesā apsūdzētais nav labprātīgi atlīdzinājis cietušajai ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu, tādēļ tiesa atzīst par atbilstīgu un samērīgu, atbilstošu soda mērķim apsūdzētajam noteikt sodu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 175. panta pirmās daļas brīvības atņemšanas veidā, pietuvinot to sankcijā paredzētajam minimālajam brīvības atņemšanas soda apmēram. Tiesas ieskatā prokurores lūgtais soda mērs, kuram pievienojās arī cietušās pārstāvis – brīvības atņemšana uz 6 mēnešiem – būt pārāk bargs sods. Tiesa secina, ka apsūdzētajam /pers. A/ piemīt paškritiska attieksme pret izdarītajiem noziegumiem un gribas diktēts lēmums turpmāk atturēties no jaunu likumpārkāpumu izdarīšanas.

No Tiesu informācijas sistēmas redzams, ka /pers. A/ notiesāts 2016. gada 11. oktobrī Jelgavas tiesā par divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, par katru noziedzīgo nodarījumu nosakot sodu – īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem, un viena noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 175. panta pirmās daļas, nosakot sodu – brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu, pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot sodus, noteikts sods – brīvības atņemšana uz 6 (sešiem) mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta otro^1 daļu un 51. pantu šajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi pievienots sods, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016. gada 29. marta sprieduma, galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 6 (sešiem) mēnešiem un piespiedu darbs uz 161 (viens simts sešdesmit vienu) stundu un 30 (trīsdesmit) minūtēm. Nosakot, ka piespiedu darbs izpildāms patstāvīgi, pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

Ievērojot to, ka tiesas rīcībā nav informācijas par to, ka Jelgavas tiesas 2016. gada 11. oktobra spriedums būtu stājies spēkā, tiesa atzīst, ka nav likumīga pamata galīgā soda noteikšanai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu apsūdzētā soda termiņā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2016. gada 30. jūnija līdz 2016. gada 1. jūlijam.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores M. Cvetkovas 2016. gada 1. jūlija lēmumu /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā, un papildus drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana.

Kriminālprocesa likuma 276. pants noteic, ka pēc iztiesāšanas uzsākšanas apcietinājumu pēc savas iniciatīvas piemēro tiesa, kas izskata lietu, ievērojot šā likuma 272.-275. panta noteikumus, savukārt Kriminālprocesa likuma 272. panta pirmā daļa noteic, ka apcietinājumu var

piemērot, ja kriminālprocesā iegūtās konkrētās ziņas par faktiem rada pamatotas aizdomas, ka persona ir izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, par kuru likums paredz brīvības atņemšanas sodu un cita drošības līdzekļa piemērošana nevar nodrošināt, ka persona neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu un neizvairīsies no sprieduma izpildīšanas.

Krimināprocesa likuma 249. panta pirmā daļa noteic – ja procesuālā piespiedu līdzekļa piemērošanas laikā ir zudis vai mainījies tā piemērošanas pamats, mainījušies piemērošanas nosacījumi, personas uzvedība vai ir noskaidroti citi apstākļi, kas noteica piespiedu līdzekļa izvēli, procesa virzītājs pieņem lēmumu par tā grozīšanu vai atcelšanu.

Ievērojot to, ka apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms reāls brīvības atņemšanas sods, tad sprieduma izpildes nolūkā līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim /pers. A/ grozāms piemērotais drošības līdzeklis un papildus drošības līdzeklis uz apcietinājumu, apcietinot viņu tiesas sēžu zālē.

Pirmstiesas kriminālprocesā par cietušo atzīta SIA "Euroaptieka Farmācija", kuras pārstāvis 2016. gada 3. augustā pieteicis kaitējuma kompensāciju par nodarīto materiālo zaudējumu par kosmētikas preču zādzību 593,72 EUR apmērā.

Tiesas sēdē apsūdzētais cietušās SIA "Euroaptieka Farmācija" pieteikto kaitējuma kompensāciju par materiālo zaudējumu 593,72 EUR apmērā atzina pilnībā.

Krimināprocesa likuma 350. panta pirmā daļa noteic, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Savukārt Krimināprocesa likuma 350. panta otrā daļa noteic, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Tiesa, krimināprocesa ietvaros izvērtējot cietušās SIA "Euroaptieka Farmācija" pieteikumu par radītā materiālā kaitējuma kompensāciju 593,72 EUR apmērā, ievērojot Krimināprocesa likuma 22. pantā nostiprināto pamatprincipu par cietušā tiesībām uz kompensāciju par radīto kaitējumu, atzīst, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms pilnā apjomā, jo zaudējumu atlīdzināšana cietušajam ir galvenais līdzeklis subjektīvo tiesību un likumīgo interešu aizskāruma novēršanā.

Ievērojot to, ka līdz lietas iztiesāšanai tiesā, kaitējums labprātīgi nav atlīdzināts, tad atbilstoši Krimināprocesa likuma 353. panta pirmās daļas 1. punkta un 352. panta nosacījumiem, tiesas noteiktā kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu ir piedzenama no apsūdzētā piedziņas veidā.

Pēc norīkojuma /pers. A/ aizstāvību tiesas procesā īstenoja zvērināta advokāte I. Narbuta, kurai saskaņā ar Krimināprocesa likuma 84. panta un Ministru kabineta 2009. gada 22. decembra noteikumiem Nr. 1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību" no valsts līdzekļiem izmaksājami 70,00 EUR.

Minēto izdevumu atlīdzināšanas pienākums saskaņā ar Krimināprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 4. punktu un 368. pantu uzliekams apsūdzētajam /pers. A/.

Rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem izlemjama atbilstoši Krimināprocesa likuma 240. panta nosacījumiem. Lietiskie pierādījumi – viens CD disks ar videonovērošanas ierakstiem, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināmi.

Pamatojoties uz Krimināprocesa likuma 511., 512., 520., 530. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un noteikt sodu – brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Soda izciešanas termiņu skaitīt no 2016. gada 25. oktobra.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu /pers. A/ soda termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2016. gada 30. jūnija līdz 2016. gada 1. jūlijam.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – un papildus drošības līdzekli – dzīvesvietas maiņas paziņošana – grozīt uz apcietinājumu, apcietinot /pers. A/ tiesas zālē.

Noteikt SIA "Euroaptieka Farmācija", vienotais reģistrācijas numurs 40103488069, pieteikto kaitējuma kompensāciju 593,72 EUR (pieci simti deviņdesmit trīs euro 72 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. A/ tiesas noteikto kaitējuma kompensāciju 593,72 EUR (pieci simti deviņdesmit trīs euro 72 centi) apmērā par labu SIA "Euroaptieka Farmācija", vienotais reģistrācijas numurs 40103488069.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus 70,00 EUR (septiņdesmit euro) apmērā par zvērinātas advokātes darbu tiesas procesā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā, – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Minētos procesuālos izdevumus iemaksāt: saņēmējs – Valsts kase; reģistrācijas Nr.90000050138; konta Nr.LV68TREL1060001239300; BIC kods TRELLV22, samaksu apliecinošu dokumentu iesniegt Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Lietisko pierādījumu – vienu CD disku ar videonovērošanas ierakstiem, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2016. gada 1. novembra.

Tiesnese L. Leja